

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 36

Fylke: Hordaland

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Fusa

Emne: Helving.

Bygdelag: Fusa

Oppskr. av: Hans Chr. Ekvang

Gard: Fagruin

(adresse): Fusa

G.nr. 31 Br.nr. 4

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

1. Segger fakk ja, gjer dei barn stundes ein rikk med korrudet, segger dei nei - ristar dei på korrudet. Seier "eg feir eg dette er min i korr det på spegel sunn det"
2. 7 gamle dagar var det skikk og seikk at ein skikk skedd halsen utan ein kynde ved komande eller ei. So feir eg det det mer og min ter det at ein det - sar sekkje på sekkende fakk
3. Den barn er yngst skav det - sa først
4. Rikast ein på veg higr det det med ter god falkeskikk at ein sa: "Goddag og vel koma til" - Kan ein gjande og rika på ein man (ei konna) barn sat og korr det skidd en segg: "Goddag og segur korr" Kan ein gjande eller kjinnade og

rækkja þá fack þau arbeidde
 með eit eller annan skil-
 de ein segja: "Goddag, og Guð
 segur aðeidi". Þei þau ein
 varst þetta skuedi segja:
 "Takk, og velkoman, þer arbeid
 "með". - Kun ein minni stö-
 va og facket i húsi þat
 og at skuedi ein segja: "God-
 dag og signu meaten". (Ella
 gamla fack þau og minnest,
 þa at offt sálcis: "Goddag
 og signu spissen") Þetta sista
 orðit "spissen", var vel ein
 aðleggja að ríðit: spise (rista)
 og þau vel að gamla fack
 með þessu hvar bekkur
 den gamla danske formen
 stundum. Þar at gjestabot, s.d.
 i jola, og ein gjestkonu nota
 sicut, - Þei með þar at þu
 men þilbord. Hanskj. skul-
 de þau segja: "Goddag og signu
 me þezet". Neitan, ella þau
 þau stad þir saman koma
 skuedi þa þau segja: "God-
 dag og velkoman, þezet með".
 5. Þei, og þar stóku þreit þu
 þó ein þer. Þýggfack þok ik.
 þu að seg þatten ella þu
 ein þei þaka ein þýggmann.
 ella þaka þei þezet, ella
 ein annan ein þezet
 þok þei þil þatten, þau
 "þei gamla þa

- 6. Han vilke siget sekkedane
sel.
- 7. Nei
- 8. Dei skiedde handteesa nån
ein t. d. Han i gjeskebod, kjend.
laup, gravde i. d. og så skiedde
de seiltesa på koma og.
- 9. Ja, det kunde sekkedane
da, serleg nån gode vover
miøstest eller kungstjån-
vot.
- 10. Dei folk os seg hatten, nån
dei var på Kjikkedag og folk
høgen kjikkedokka, med
skjy, savot, og veit. Om
komme gode sekke ser i
dette liere Han og skjy
minnast
- 11. Motte ein fikford, skiedde
ein gå os vegen så vidt kjend
var og på hatten (liere)
os. (Beiergegnen liere og
skjy deopot sekkedane)
- 12. Nei
- 13. Glev i bygdem vundet og
i enda leere desse
vna leukt: "Gomoni", god-
dag", godkocce" og grinnast.
- 14. Gyn, stort sett, liere og der
gyn det serleg edde folk.
Om skjy med usinnelag
så i alle liere fikspas-
sande.
- 15. Fikke arma, om at edde
folk seyer kinn fraa

- si meening om boddren
 helesengseite; i tids
16. "Morn" (grdmorn) er hele
 "leqvio" ikkje vorten vane
 helesengseite hev i leigdrone.
17. Eja svar tel span. 4 fram-
 anfor.
18. Kan ikkje minnes noko
 i den leid.
19. Gysten måtte sjå han kan
 min handteesa på alle, ut-
 fer i det meiste segg:
 "Goddag alle i huset"
20. "Noko sies å ha omsjå på i
 slike liore heve og ikkje
 lurtet antala.
21. "I gamle dagar" ja imidlertid
 for 20-30 år sedan, kjekke
 i alle liore ikkje gran-
 nar å banka på døra un-
 gen gjorde jumbog i gran-
 nesten. No er det annos-
 leis, no banka ein på
 døra, eller står ute og ban-
 ker på ute dør til dess
 ein er heilspokka kjem ut.
22. Svaret er som regel:
 "Varsaget" - eller ber-
 re "Kun" - "Når ein kjem
 min, skal ein sjøldag
 helesn. Vart ein på "gamle
 dagar" koden setjess.
 Skudd ein segg: "Takk,
 men eg vil no heilspoke
 kje setje, eg vil vera

svart". (ellen^{det} hinde sa ekki
af ein þann gjórdi innsteig
sijn grannur setle seg. og
vakt gjórn setgand i kinnu
með á þeapa.)

23. Ja.

24. Hattlen (húva) þok þann
af þá svart þann þann inn.

25. Det þann og ekki hógjet
moko ann.

26. Nei. (ja, det vil segja, þann
deu fantar - splentari
o.s. - vakt det ekki gjórd mo-
no sees þr á þá þe lic á
stogga, inn sig þe vel heest
þe det þá svart það var)

27. Þe vakt segte þann þann
vígðrodd, þann þek inn
þeude.

28. Nei, ekki þann og þeet.

29. Det þann þe þann þann, þann
moko sees fjögjuddka þann
og ekki setle eða hógjet
antala.

30. Þe þa farve" og þokk te
þann: "Farve og".

31. Þe þann oppi þann og
þa farve".

a. Þar det þe þann þann
þann þann þann þann þann
þann þann þann þann þann
þann þann þann þann þann

b. Þar det þe þann þann, þann
de det þe þann þann þann.
þe. Þeinn þann og þann þann

på religiøse emne, om
guds tegn, og takke himmelen
for barmherticheit i verden.

32-43. Kjærlighet o. s. v. var i gam-
le dager og så vidt jeg veit
enda ike gætt som fører.
Det kan være i kirke og i
skole, liksom, men ikke
som skikk.

44. "I takke" har en betyde-
"og tenker enda i mange
liksom, o. s. v. når foreldre har
fått et barn, ved konfir-
masjon, eksamen, fødsel
og i mange andre liksom. (Sæd-
v. se takke tenker enda i seg-
tet grannen, når han o. s. v.
har gått til "afes"-møt-
ter. - "I takke og salig
heet." "Det er en fin skikk
syndst og."

45. "God jul" - godt nyttår o. s. v.
"Sjå ellers" osv.

46. "Kokt sopp" ~~sopp~~ i festaleform
i slike liksom ved og ikke
an. Det sjuke si med huse-
le på ein pjeledele og fin
vinter som loyde med
for god gammel kunde
køpe.

47. Det takke opp i haanda, o. s. v.
for si gamm. Var det ein
annen som var gammel
som den som har gamm
frøen, bad det den som

kan gäva fram hessa gyl-
 vinn fakk (Gamer fack
 hadde gjerne sein seie
 og segga dette på. Sagt hadde
 de såleis i gammal tids
 meir-farmor-Barn og af-
 se Barn tita gut vitja.
 Sagt hadde da gjerne med
 seg eit eller anna lit
 heime på meir og far.
 Hårde da fakkka sato:
 "Ho må du ha megkje fakk
 Homs, og så må du ha
 sa far din og meir
 dei fakk, som aldri
 kunde se Kyen."

48. Ja, det er megkje bekl. Det
 gav barn regel den sturen
 samantoma (kjoneestace)
 seer seestem i syngskine
 et for en reiser for grav.

49. Kan ikke meirast seke
 pers am dette.

50-51. Dette går seke men-
 annan. Men 3- og 4-
 er meir i alle hove ikke
 bekl.